

Bryssel den 19 november 2018
(OR. en)

14409/18

SOC 714
EMPL 534
ECOFIN 1063
EDUC 429

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Genomförande av rekommendationen om långtidsarbetslöshet: Sysselsättningskommitténs huvudbudskap — Godkännande av sysselsättningskommitténs huvudbudskap

För delegationerna bifogas sysselsättningskommitténs huvudbudskap om genomförandet av rådets rekommendation av den 15 februari 2016 om långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden (*EUT C 67, 20.2.2016, s. 1*) som ska godkännas av rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) vid mötet den 6 december 2018.

Bilaga 1: Sysselsättningskommitténs slutsatser om långtidsarbetslöshet återfinns i ADD 1 till dok. 14409/18.

Bilaga 2: Uppgifter om rekommendationen om långtidsarbetslöshet återfinns i ADD 2 till dok. 14409/18.

**Genomförande av rekommendationen om långtidsarbetslöshet: sysselsättningskommitténs
huvudbudskap till rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt
konsumentfrågor)**

Sysselsättningskommittén genomförde den 3 oktober 2018 sin andra översyn i alla medlemsstaterna (en första översyn gjordes den 15 december 2016) av genomförandet av rådets rekommendation av den 15 februari 2016 om långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden. Översynen gjordes mot bakgrund av ett förbättrat arbetsmarknadsläge i EU, vilken bidrar till bättre arbetsmarknadsresultat för de långtidsarbetslösa.

Långtidsarbetslösheten låg 2017 på 3,4 % i EU, vilket innebär en minskning från 4,4 % år 2015. Antalet långtidsarbetslösa i EU har fortsatt att minska och låg 2017 på 7,3 miljoner. Glädjande nog har nivåerna fallit sedan 2015 i alla medlemsstaterna förutom i Luxemburg och Österrike, där nivåerna ökade marginellt. De största förbättringarna av långtidsarbetslösheten kunde konstateras i Kroatien och Spanien. Långtidsarbetslösheten varierar från 1–1,5 % i Tjeckien, Danmark, Polen, Sverige och Förenade kungariket till 4,5–8 % på Cypern och i Spanien, Italien och Slovakien samt 15,3 % i Grekland. Trots denna förbättring utgör långtidsarbetslöshet fortfarande en stor mänsklig och ekonomisk kostnad för EU, och skillnader inom EU består.

Sysselsättningskommittén fann att även om alla medlemsstaterna sedan den senaste översynen 2016 har vidtagit åtgärder för att förbättra genomförandet av rekommendationen varierar genomförandegraden. Vissa medlemsstater befinner sig i ett framskridet stadium, medan andra måste göra mer för att genomföra centrala områden i rekommendationen.

Sysselsättningskommittén noterade att offentliga arbetsförmedlingars kapacitet är ett övergripande problem som är avgörande för ett effektivt genomförande av rekommendationen i alla medlemsstaterna. I vissa medlemsstater finns även stora regionala skillnader i offentliga arbetsförmedlingars resultat, och detta måste åtgärdas.

Under översynen noterades ett ytterligare antal mer övergripande reformer som kan påverka långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden, exempelvis reformer av systemen för yrkesutbildning.

I översynen betonades även den positiva roll som ESF-finansiering spelar för att ta itu med långtidsarbetslösheten i ett antal medlemsstater.

Sysselsättningskommittén framhåller även 2018 års rapport från kommittén för socialt skydd där en undersökning görs av hur socialtjänsten bidrar till återinträde på arbetsmarknaden för den del av befolkningen i arbetsför ålder som står längst från arbetsmarknaden. Rapporten innehåller ett antal relevanta överväganden. En slutsats som dras är att människor som är utestängda från arbetsmarknaden inte endast behöver aktiva arbetsmarknadsprogram, utan även åtgärder för att ta itu med hinder för social inkludering. I rapporten konstaterades även att en lång rad personliga målinriktade sociala tjänster erbjuds till alla eller till de som står längst från arbetsmarknaden, och att dessa tjänster i ökande utsträckning tillhandahålls på ett integrerat sätt.

Vad gäller rekommendationens fyra områden vill sysselsättningskommittén påpeka följande:

I ett antal medlemsstater finns en nära koppling mellan en hög **registreringsnivå för långtidsarbetslösa** och en arbetslöshetsersättning som villkoras av registrering. Detta visade sig vara ett framgångsrikt sätt att skapa en stabil koppling mellan de långtidsarbetslösa och de offentliga arbetsförmedlingarna. Vissa medlemsstater har infört en politik som syftar till att förhindra avregistrering. Många medlemsstater behöver dock fortfarande förbättra sin uppsökande verksamhet riktad till inaktiva personer, och ta fram incitament för att registrera sig, och fortsätta att vara registrerad, hos arbetsförmedlingarna, i de fall sådana incitament saknas.

I översynen bekräftades att ytterligare tjänster är viktiga för de långtidsarbetslösa eftersom de kan behöva sociala och hälsorelaterade åtgärder samt andra stödåtgärder på sin väg till en anställning. Åtgärder har vidtagits generellt för att öka **samordningen** mellan de offentliga arbetsförmedlingarna, socialtjänsterna och andra tjänsteleverantörer. Vissa medlemsstater inrättar it-lösningar för utbyte av information, medan andra upprättar samarbetsprotokoll. Samordning är dock alltjämt en övergripande utmaning för många medlemsstater av flera skäl, bland annat dataskyddsfrågor, ansvarsfördelning mellan institutioner och brist på resurser.

Det förekommer också många olika nationella tillvägagångssätt för att inrätta **den gemensamma kontaktpunkten**. Vissa medlemsstater integrerar relevanta tjänster fullt ut – ibland via en fysisk kontaktpunkt – medan andra har en samordnande myndighet som länkar och hänvisar till andra institutioner. Dessutom har flera medlemsstater utsett den myndighet som bör vara den gemensamma kontaktpunkten, men har ännu inte vidtagit åtgärder för att den ska kunna fungera som kontaktpunkt, genom samordning med andra tjänster.

Avtal om återinträde på arbetsmarknaden eller motsvarande finns i de flesta medlemsstater. Vissa har uppdaterat befintliga verktyg för att bättre återspegla de långtidsarbetslösas behov. Mer behöver göras, i synnerhet vad gäller att regelbundet utvärdera individuella bedömningar, och vid behov uppdatera dem. En sådan uppdatering är mycket viktig, men den görs inte i alla medlemsstater.

Medlemsstaterna genomför en rad aktiviteter som rör **arbetsgivarnas engagemang**. Sysselsättningskommittén har sett ett antal innovativa tillvägagångssätt: De offentliga arbetsförmedlingarna i vissa medlemsstater har personal som särskilt ägnar sig åt detta engagemang, vilket är lovande. Andra kombinerar lönesubventioner med arbetsplatsanknuten utbildning. Sysselsättningskommittén ser fram emot att ta del av resultaten av dessa mätningar i framtiden. Ett mer strategiskt tillvägagångssätt för partnerskap med arbetsgivare saknas fortfarande i vissa medlemsstater. Samarbete med arbetsmarknadens parter finns vanligen, även om det i vissa fall skulle kunna vara mer formaliserat och bättre strukturerat, särskilt på lokal nivå.

Uppföljningen av rekommendationen underbyggs också av kvantitativa data som samlas in med stöd av medlemsstaterna. Den andra fullständiga datainsamlingen, baserad på ramen för indikatorer som utarbetats av sysselsättningskommittén, genomfördes 2018 (en sammanfattning av resultaten bifogas dessa huvudbudskap). Sammantaget har den andra datainsamlingen påvisat väsentliga förbättringar i fråga om kvalitet och fullständighet hos de data som samlats in. Medlemsstaterna har ytterligare förbättrat anpassningen av sina data till specifikationerna i ramen för indikatorer, vilket visar deras engagemang för en uppföljning av rekommendationen. De data som samlats in underlättar beräkningen av nyckelindikatorer för de flesta länder och är en god startpunkt för en löpande årlig övervakning av framstegen. Vid nästa års datainsamling kommer metoderna att ha förbättrats på grundval av erfarenheterna av de första två datainsamlingsomgångarna (2017 och 2018). Dessa förbättringar kommer att förenkla övervakningen, minska bördan för medlemsstaterna och göra resultaten lättare att tolka.

Trots de framsteg som nåtts med övervakningen krävs ytterligare insatser. Medlemsstaterna uppmanas att vidta åtgärder för att uppnå förbättrad datakvalité och mer fullständiga data och för att förbättra sin kapacitet att följa upp dem som lämnar arbetslösheten, till exempel genom att använda kopplade register. En fullständig uppsättning uppföljningsdata skulle ge en tydligare indikation på om hållbara resultat för långtidsarbetslösa uppnås.
